DANMARKS JÆGERFORBUND

# Positionspapir for ulveforvaltning i Danmark

Danmarks Jægerforbund står på naturens og vildtets side og arbejder for mest mulig natur, økosystemer i balance og høj biodiversitet.

**Ulven i Danmark – ansvarlig forvaltning med respekt for natur og mennesker**
Ulvens genindvandring til Danmark styrker den biologiske mangfoldighed. Som hjemmehørende toprovdyr har ulven sin naturlige plads i økosystemet. Men med ulven følger også et ansvar – et ansvar for at balancere hensynet til natur, mennesker, jagthunde og husdyr generelt. Det kræver rettidig og ansvarlig handling fra myndighedernes side.

Ulvens tilstedeværelse påvirker andre vildtarters adfærd både i tid og rum. Erfaringer viser dog, at byttedyrene vænner sig ulvens tilstedeværelse og tilpasser deres adfærd. Lokalt kan ulvens nærvær og prædation på hjortevildt dog få væsentlig betydning for bestand, udbredelse, adfærd og jægernes jagtmuligheder og forvaltningsstrategier – både positivt og negativt.

Store rovdyr spiller en rolle i borgernes oplevelse af tryghed – både i bynære områder og i friluftslivet. Ulven udgør således et moment, vi ikke er vant til, hvilket bør adresseres ved formidling og forvaltning.

**Habitatdirektivet og mulighed for aktiv forvaltning**
Ulven er nu opført på Habitatdirektivets bilag 5, hvilket åbner for målrettet forvaltning – herunder kontrolleret jagt. Den centraleuropæiske lavlandsbestand, som de danske ulve tilhører, er vokset markant og nærmer sig gunstig bevaringsstatus. Når denne status er opnået i Danmark, bør en aktiv forvaltning af ulvebestanden indfases.
Jagtlig forvaltning af ulv fordrer viden om artens biologi og relevant lovgivning, som skal formidles til jægere.

Da der er tale om en art, som kan færdes over store afstande, kan tilrettelæggelsen af jagt med et forvaltningsmæssigt sigte være påvirket af både nationale og multilaterale hensyn og samarbejder[1].

Erfaringer fra andre lande viser, at en målrettet forvaltning af ulvebestanden kræver indsigt i deres naturlige familiemønstre og adfærd. Afskydning bør derfor baseres på viden om ulvens sociale strukturer, så man undgår at forstyrre velfungerende kobler unødigt. Det er afgørende at opbygge og anvende faglig viden, der understøtter en kvalificeret og målrettet forvaltning – med respekt for både ulvens biologi og samfundsmæssige hensyn.

**Jægernes rolle og behov for klare retningslinjer**
For jægere er ulvens tilstedeværelse et konkret og følsomt spørgsmål, ikke mindst når det gælder angreb på hunde. Vildtskadebekendtgørelsen bør derfor sikre klare og entydige juridiske rammer for

[1] Guidelines for Population Level Management Plans for Large Carnivores

jægeres handlemuligheder, når en ulv angriber hunde, eller husdyr bag ulvesikre hegn. Der må ikke kunne opstå tvivl om, hvornår og på hvilke betingelser der lovligt kan gribes ind.

Når angreb på husdyr eller ulves habituerede adfærd over for mennesker medfører grundlag for regulering, skal de retlige og praktiske betingelser være klart definerede, administrerbare og anvendelige i den konkrete situation. Herunder bør det bl.a. præciseres, at ansvaret for status på ulvesikre hegn som sådan alene påhviler den ansvarlige lodsejer eller husdyrholder, og at manglende opfyldelse af disse forpligtelser ikke kan pålægges den udøvende jæger.

**Finansiering af ulveforvaltningen**
Vi forudsætter, at omkostninger til forvaltning af ulv kun kan finansieres af jagttegnsmidler, når det gælder ulvens bestandsmæssige forvaltning. Omkostninger til forebyggelse af vildtskade, regulering af problemulve og kompensation for skader forvoldt af ulve m.v. skal ikke finansieres via jagttegnsmidlerne.

**Jægernes bidrag til overvågning og behov for beskyttelse**
Med jægernes interesse for natur og adgang til størstedelen af Danmarks landareal kan vi bidrage væsentligt til overvågningen af ulv. Indberetning skal kunne ske uden offentliggørelse af eksakt placering, der kan føre til opsøgende færdsel.
Med viden om lokale forhold og opbygning af solid faglig indsigt kan jægerne spille en central rolle i den kommende forvaltning. Men udenlandske erfaringer viser også, at jægere, der tager del i arbejdet, kan risikere chikane eller tiltrække ulveturisme. Derfor er det nødvendigt, at jægere kan operere i trygt samarbejde med myndighederne – og gælder det regulering af problemulve, anonymt over for offentligheden.

**Konklusion: Balance og ansvarlighed**
Ulven er et bidrag til øget biodiversitet. Det anerkender vi.

Ulvens tilstedeværelse skal følges op med balanceret forvaltning. En forvaltning der inddrager samfundsøkonomiske og kulturelle hensyn lig som borgernes oplevede tryghed, husdyrhold og sikkerhed for hunde over for pligten til beskyttelse af ulven.

Vi ønsker en forvaltning med indsigt og omtanke – funderet på fakta, erfaringer og respekt for alle parter. Derved fastholdes også respekten for ulven og rammerne for en probat forvaltning med fokus på sameksistens mellem ulv og menneske.
Det er derfor vores holdning, at ulvebestanden skal kontrolleres gennem aktiv forvaltning. På baggrund af nuværende viden og eksisterende erfaringer, lægger DJ op til et bestandsmål, der netop opfylder gunstig bevaringsstatus.

**NB:**
I lyset af ulvebestandens stadige udvikling, og de komplekse vilkår for forvaltningen, forventes dette positionspapir at blive underlagt evaluering mindst hvert andet år.

Godkendt af hovedbestyrelsen 9. november 2026